

**NOTULEN VAN DE
BUITENGEWONE ALGEMENE VERGADERING VAN AANDEELHOUDERS
DIM VASTGOED NV**

gehouden in Hotel Vianen
op vrijdag 17 februari 2006, aanvang 11:00 uur

Aanwezig:

Raad van Commissarissen:

Dhr. E.J. Blaauboer	voorzitter Raad van Commissarissen
Dhr. C.J. Van Rees	lid Raad van Commissarissen

Dane Investors Management B.V. (DIM BV)

Dhr. J.W. Dane	directeur DIM BV
Dhr. T.C. Koster	directeur DIM BV

Mw. J. Pek	controller & secretaris
------------	-------------------------

Aanwezig: 86 stemgerechtigde aandeelhouders c.q. vertegenwoordigers/ gevolmachtigden, samen vertegenwoordigend 5.470.016 (74%) van de 7.375.215 aandelen.

1. Opening.

De voorzitter opent de vergadering en heet de aanwezigen welkom. Vervolgens stelt hij de heren Van Rees, Dane en Koster en mw. Pek voor, die achter de tafel hebben plaatsgenomen. De vergadering wordt genotuleerd onder verantwoordelijkheid van de secretaris van de vennootschap, mw. Pek. De vergadering wordt gehouden in het Nederlands en t.b.v. de Engelstalige aandeelhouders in de zaal is er een tolkvoorziening.

2. Mededelingen.

Overeenkomstig de wettelijke en statutaire bepalingen is de oproepingsadvertentie tijdig gepubliceerd op 2 februari van dit jaar in het Financieel Dagblad, de Telegraaf en de Officiële Prijscourant. Het aantal aanwezige aandeelhouders en het percentage van de uitstaande aandelen dat zij vertegenwoordigen wordt genoemd. Dit is een buitengewone vergadering van aandeelhouders, georganiseerd door de vennootschap en op initiatief van de Raad van Commissarissen. De vergadering dient ter bespreking van de management- en beheerstructuur van DIM Vastgoed en van het voorstel van de Raad van Commissarissen zoals opgenomen in het bericht aan aandeelhouders van 2 januari jl. Dit bericht is vanaf die

datum voor een ieder beschikbaar, o.m. via de website. Het bericht aan aandeelhouders bevat naast het voorstel een analyse van de huidige situatie en de feiten en omstandigheden die daarvoor bepalend of belangrijk zijn. Het karakter van deze vergadering is in eerste aanleg informatief, waarbij aandeelhouders de gelegenheid hebben met de Raad van Commissarissen hun mening over het voorstel te delen en daarover vragen te stellen. De Raad zal vragen beantwoorden en waar nodig de nadere toelichting geven. Ook de directie is daarvoor beschikbaar. Onderdeel van de informatie-uitwisseling zal na de discussie ook zijn een stemming over het voorstel waarin aandeelhouders zich kunnen uitspreken en de Raad van Commissarissen de meningen kan peilen. Uitdrukkelijk wordt bericht dat deze peiling geen formele besluitvorming door de aandeelhoudersvergadering inhoudt.

Vanochtend is een persbericht uitgebracht met resultaten van de vennootschap over het afgelopen jaar 2005. Met de planning van deze buitengewone vergadering is met het moment van publicatie rekening gehouden, maar de resultaten over 2005 zullen als onderdeel van het jaarverslag aan de orde zijn op de jaarlijkse aandeelhoudersvergadering op 23 maart a.s. Een kopie van het persbericht is voor alle aanwezigen beschikbaar.

De Raad stelt zich de volgende invulling van de agenda voor deze vergadering voor:

- Een toelichting door de Raad van Commissarissen op het voorstel
- Vragen en discussie
- Stemming

Alle aandeelhouders, d.w.z. degenen die zich conform de regels als zodanig voor deze vergadering hebben geregistreerd, hebben het recht het woord te voeren en te stemmen. Aandeelhouders zijn als zodanig bij binnenkomst geregistreerd en hebben een witte registratiekaart met het Dim Vastgoedlogo. Naast aandeelhouders zijn er ook genodigden aanwezig, die een rode genodigdenkaart hebben ontvangen. Aandeelhouders wordt verzocht hun registratiekaart zichtbaar te hebben. Voor de goede orde zij gemeld dat aandeelhoudersregistratiekaarten persoonlijk zijn: zij mogen niet aan andere aandeelhouders worden overhandigd.

3. Bespreking van de management- en beheerstructuur van DIM Vastgoed N.V. en het voorstel van de Raad van Commissarissen.

Er wordt op 9 mooie jaren sinds de oprichting van DIM Vastgoed NV teruggekeken: in deze jaren is naar de mening van de Raad van Commissarissen voor de aandeelhouders veel waarde gecreëerd. Het dwingt, gegeven de overeenkomsten met de directie, wel stil te staan bij hoe en of de directievoering bij beëindiging van de lopende overeenkomst (volgend jaar april) voortgezet zou moeten worden. De Raad van Commissarissen heeft daarbij geoordeeld dat waar de onderneming met een bepaalde set spelregels (contract) in jaar 1 is begonnen dat

10 jaar verder besloten moet worden om onder volgens de huidige inzichten meer marktconforme voorwaarden voort te gaan. De aandeelhouders hebben in het voorstel kunnen lezen in welke voorwaarden er dan verandering optreedt. Nu aan het eind van jaar 9 is er met deze directie nog een jaar te gaan waarbij in jaar 10 hopelijk ook een goed resultaat behaald kan worden. De Raad is dus van mening dat de lopende overeenkomst met de contractuele bepaling daarin moet worden opgezegd en vervangen door een nieuwe overeenkomst die de vennootschap meer flexibiliteit geeft maar ook waarborgt dat het lopende beleid gecontinueerd zou kunnen worden.

Daarbij speelt het punt dat de samenstelling van de kring van aandeelhouders aanmerkelijk is gewijzigd. Vandaag aanwezig zijn 2 grootaandeelhouders die samen ruim 70% van de aandelen vertegenwoordigen. Zij hebben hun eigen ideeën over het voortzetten van beheer en beleid van de vennootschap: Equity One heeft in haar biedingsbericht haar motieven daarover weergegeven: het overnemen van de *assetbase* van de onderneming, uitgaand van een grote meerderheid: het behalen van 95% bezit in de vennootschap, en op dat moment zou het bestuur desgevraagd moeten wisselen. Maar de situatie is nu dat de 2 grootaandeelhouders in ieder geval aan de Raad onvoldoende duidelijk hebben gemaakt wat hun eigen ideeën over het al of niet gezamenlijk overnemen van de vennootschap bij het bereiken van de grote meerderheid van ca. 95% zijn. Zolang dat niet het geval is acht de Raad zich voor alle aandeelhouders, groot en klein, verantwoordelijk om te voorzien in de continuïteit van het management.

3a. Toelichting

De goede resultaten over de afgelopen negen jaar zijn de reden dat de Raad nog niet besloten heeft de DMO zonder meer op te zeggen; als dat voor 1 april a.s. gebeurt, dan dient de directie de vennootschap in elk geval nog 12 maanden als directie conform de lopende overeenkomst. De lopende overeenkomst heeft de aan aandeelhouders bekende structuur. De Raad wil de marktconformiteit echter al in jaar 10 implementeren: dit betekent voor de directie een flinke concessie in de feestructuur, die immers hoger ligt dan de nieuwe zoals de Raad die voorstelt. Dit is de achtergrond van het sluiten van een nieuwe DMO: lagere kosten voor de vennootschap en voorzien in de continuïteit van de onderneming. Waarom een nieuwe overeenkomst met deze directie en niet met andere partijen? De Raad stelt zich op het standpunt met deze directie in elk geval het 10^e jaar te willen uitdienen, en zich in dat 10^e jaar te beraden of er aanleiding bestaat van directie te wisselen. De Raad meent op dit moment van niet, maar zal de komende 12 maanden inruimen om dat verder te evalueren. Daarmee is op dit moment ook iedere verkeerde indruk weggenomen dat de Raad van Commissarissen in de markt al hier en daar offertes heeft opgevraagd om daarmee te

indiceren van plan te zijn op kortere termijn de directievoering te wijzigen. Dat proces kan niet eerder starten dan na 1 april a.s., na de algemene vergadering van aandeelhouders. De afgelopen maanden heeft de Raad zich nadrukkelijk gebogen over de marktconformiteit van de feestructuur van deze vennootschap. De Raad heeft daar sheets over beschikbaar met vergelijking van kosten van bv. grootaandeelhouder Equity One, maar het is aan de aandeelhouders om daar inzicht in te vragen. De Raad is nadrukkelijk tot de conclusie gekomen dat in zeker opzicht de kosten weliswaar hoger liggen dan de markt, maar op de markt zou een fonds als DIM Vastgoed volgens de Raad diensten moeten inkopen bij verschillende partijen die ook actief zijn voor anderen: trustmaatschappijen en *assetmanagers*. Daar ligt het verschil met DIM BV en DBR in Amerika, die alle jaren exclusief voor DIM uitstekend vastgoed vergaard, beheerd en verkocht heeft. Dat mag van de Raad best een hogere prijs hebben, en op de overheadprojectie kan aangetoond worden dat het met die hoogte overigens best meevalt.

De nieuwe DMO is er dus op gericht het huidige beleid voort te zetten en er tegen lagere kosten van te kunnen blijven genieten, waarbij ook zaken als de beëindigingsvergoeding geen rol meer spelen. Als er nu voor 1 april a.s. opgezegd wordt zal de beëindigingsvergoeding worden voldaan en gaat de vennootschap over op een nieuwe set spelregels, zoals in het bericht aangegeven. De Raad biedt aan om, als er nog vragen over de beëindigingsvergoeding zijn, zijn zienswijze nog eens toe te lichten.

3b. Discussie

De heer **Brandse** stelt namens **Equity One** dat uit alle berichtgeving onvoldoende duidelijk bleek dat deze vergadering een informatieve zou zijn en vraagt wanneer daartoe besloten werd. Hij vraagt ook of de peiling over de combinatie (afloop van de DMO, vernieuwing van de management- en beheerovereenkomst met ditzelfde bestuur en de betaling van de beëindigingsvergoeding) gaat, zoals in het informatiememorandum aan aandeelhouders staat, of over de 3 afzonderlijke voorstellen. Na bevestiging van de voorzitter dat het gaat om de combinatie, vraagt Brandse of de Raad naar de mening van aandeelhouders over afzonderlijke punten luistert, of de Raad kan vertellen wat hij met de resulterende informatie gaat doen en of de Raad de DMO alsnog opzegt als de aandeelhouders tegen het voorstel stemmen.

De voorzitter zegt dat het in het bericht aan aandeelhouders duidelijk was dat het hier een informatieve vergadering betrof, dat de combinatie in stemming is en dat hij nog niet kan zeggen of de Raad de DMO opzegt als de aandeelhouders tegen het voorstel stemmen.

Vervolgens vraagt de heer **Fruytier** namens **Homburg Invest** aan de Raad of men bereid is de aandeelhouders stemrecht te geven of principieel ter stemming voor te leggen hen stemrecht te geven. Hij baseert zich hiervoor op artikel 14 van de Statuten van de onderneming, dat de

aandeelhoudersvergadering bij een bepaald quorum het recht geeft een directie te ontslaan of te benoemen. Ook is het aan de aandeelhouders de DMO op te zeggen, niet aan de Raad. Bovendien lijkt het tegenstrijdig dat de Raad over ruimte voor discussie praat maar toch zelf in plaats van de aandeelhouders de DMO opzegt. De Raad handelt in het belang van de aandeelhouders en moet dit recht dus principieel toekennen, of moet tenminste vragen of aandeelhouders dit recht willen hebben c.q. het ontslag van de directie wensen. De heer **Van Rees** zegt dat de Raad van Commissarissen bij uitstek (zoals in de prospectus vermeld) de bevoegdheid heeft beslissingen te nemen en het de Raad voor de continuïteit wenselijk lijkt met dezelfde directie een nieuwe overeenkomst af te sluiten.

Nu ook de toezichthouder AFM niet corrigerend is opgetreden meent **Van Rees** dat de Raad binnen de door de grenzen van de Nederlandse wet, de statuten en de overeenkomsten van DIM Vastgoed handelt. **Fruytier** volhardt. De heer **Roelvink**, juridisch adviseur van DIM, antwoordt dat het ontslag van de directie vandaag niet geagendeerd (en dus niet aan de orde) is en dat het nu om al dan niet beëindiging van de DMO gaat. Het voor de aandeelhouders relevante gegeven is of het beheer nu wel of niet wordt voortgezet. Op de vraag wie daarover gaat bestaat geen twijfel: dat is uiteindelijk de Raad van Commissarissen. De aandeelhoudersvergadering heeft daar een belangrijke rol en de Raad van Commissarissen, zeker bij een beleggingsmaatschappij, zal de mening van de aandeelhouders ter harte willen nemen. Maar als naar de Statuten van DIM en de wet wordt gekeken, naar het prospectus en de Code Tabaksblat, dan volgt uit ieder van die bronnen dat de Raad van Commissarissen met uitsluiting van anderen het bevoegde orgaan is om op te treden in een geval waarin de overeenkomst moet worden opgezegd. Hier hebben de directie en de Raad van Commissarissen natuurlijk geconstateerd dat er een tegenstrijdig belang is. De Raad van Commissarissen is daarom al enige tijd geleden in zijn rol gestapt. Het aandeelhoudersbericht is namens de Commissarissen geschreven en er is een serieus proces van onderhandeling geweest tussen directie en Commissarissen.

Agendering van het ontslag van de directie, zoals Mr Fruytier voorstelt, is een erg abrupte vraag, die niet eerder aan de Commissarissen is gesteld. Aandeelhouders hebben het recht om binnen een bepaalde termijn een verzoek te doen om een vergadering bijeen te roepen (zeker met het belang van Homburg) en dan wordt verder bezien wat die vergadering doet. Maar dit is nu niet aan de orde en artikel 14 van de Statuten is niet van toepassing.

Fruytier antwoordt dat zijn vraag aan de Commissarissen was de aandeelhouders stemrecht te geven. Het verzoek hierom was volgens hem al eerder gedaan. Het verzoek wordt nu opnieuw gedaan en desgewenst schriftelijk. Hij vraagt opnieuw om agendering. **Roelvink** antwoordt dat dit verzoek buiten de orde is en dat in een algemene vergadering niet van de Raad van Commissarissen kan worden verlangd spontaan op een dergelijk verzoek te reageren. Equity One heeft inmiddels bij de Rechtbank in Rotterdam een procedure gevoerd die ging over het bijeenroepen van een algemene vergadering. Kort gezegd was het verzoek,

de vergadering twee weken eerder te laten plaatsvinden. De Rechtbank Rotterdam heeft het verzoek afgewezen omdat er geen redelijk belang was. In die uitspraak werd ook naar de toekomst toe richting gegeven voor déze vergadering: als er tussen directie, Commissarissen en aandeelhouders gekozen moet worden wie de beslissingsbevoegdheid heeft, dan is dat de Raad van Commissarissen. De rechtbank heeft aangegeven dat er in de vergadering een grootaandeelhouder is die geprobeerd heeft zeggenschap te verwerven en daar nog steeds op uit is. Deze grootaandeelhouder (Equity One) heeft een eigen agenda en de Rechtbank Rotterdam zegt uitdrukkelijk dat de toevallige stemmenmacht hem niet bevoegd maakt het verdere beleid te bepalen, omdat dat niet in het belang van de hele groep aandeelhouders is. Dus wordt terugverwezen naar de Commissarissen, die er zijn er om de belangen van alle aandeelhouders (inclusief de twee grootaandeelhouders) te dienen.

Fruytier stelt dat zijn vraag een theoretische is, maar dat een behoorlijke Raad van Commissarissen zijn aandeelhouders het stemrecht zou toekennen omdat dan toch duidelijk wordt wat zij wensen. Voor Homburg is niet de hoogte van de beëindigingsvergoeding aan de orde, maar dat de spelregels in het vennootschapsrecht gegeven de belangen zoals die gegroeid zijn correct worden toegepast. Als de Raad de aandeelhouders het stemrecht onthoudt handelt hij in strijd met de wet, hetgeen consequenties heeft. **Van Rees** stelt dat Fruytier het bij het verkeerde eind heeft.

De heer **Sipzner (Equity One)** stelt de hoogte van de beëindigingsvergoeding ter discussie. Equity One bezit momenteel ongeveer 45% directe/indirecte aandelen in DIM Vastgoed en wil net als alle andere aandeelhouders de waarde van deze aandelen en de winstgevendheid van de onderneming zoveel mogelijk vermeerderen. Hij argumenteert dat de huidige DMO de aandeelhouders op hoge kosten jaagt, in het bijzonder door de toename in de managementfees vs. de toename in aandeelhoudersdividenden en rendementen, of dat nu vergeleken wordt met een index van andere vastgoedondernemingen of met het rendement van Equity One over vergelijkbare tijdvakken. Alle juridisch debatten komen volgens hem uiteindelijk op deze ene vraag neer: is het wel redelijk dat de aandeelhouders een beëindigingsvergoeding van \$12 miljoen moeten betalen zonder de morele, wettelijke en contractuele garantie dat er een verandering in het management van deze onderneming optreedt? Equity One verlangt deze garantie en verzoekt de Raad van Commissarissen daarom duidelijk te mogen stemmen over de afzonderlijke punten. Hij vergelijkt het voorstel met een goocheltruc: een dusdanige combinatie van de twee onderdelen versnelt de beëindiging, die feitelijk veroorzaakt dat de aandeelhouders de "extravagante" kosten van \$12 miljoen moeten betalen zonder daarvoor iets terug te krijgen. Equity One is hier bezorgd en ontevreden over. Sipzner vermeldt dat de juristen van Equity One veel tijd in het analyseren van de statuten, het ondernemingsrecht en de handelwijzen van deze onderneming hebben gestoken, en ijverig vragen ter overweging aan de Raad van Commissarissen hebben voorgelegd, maar daarop antwoord noch de

benodigde informatie gekregen hebben om deze zaken te overwegen, noch zekerheid m.b.t. de te nemen stappen. Sipzner vraagt of men zich een aandeelhoudersvergadering kan voorstellen waarin de meerderheid op een bepaalde wijze stemt en de Raad van Commissarissen zegt dat hij dat als zuiver informatief beschouwt. Hij vraagt of de aandeelhouders geen rechten hebben en vraagt iedereen dat te overwegen bij het evalueren van de prestaties van DIM Vastgoed NV. Gaat het hier om de rechten van de aandeelhouders of de rechten van het aangestelde bestuur?

De heer **Razerpalte** spreekt zijn vertrouwen in de directie en de Raad van Commissarissen uit en vraagt of de vergadering verder in de sfeer van de afgelopen 9 jaar voortgezet kan worden om het voorstel te bespreken.

(Applaus uit de zaal)

De voorzitter merkt op dat deze vergadering geen rechtszaal is en dat de Raad geen ruimte meer geeft om juristen tegen elkander te laten scherpslijpen. De vergadering is juist informatief om de Raad van Commissarissen in de gelegenheid te stellen te zien:

- a) wat er leeft
- b) wat mogelijke spanningsvelden zijn

Daarna is het vanzelfsprekend de taak van de Raad te besluiten de DMO al dan niet op te zeggen en eventueel een nieuwe overeenkomst aan te gaan. Op dat standpunt blijft de Raad staan totdat een rechter – en niet de (groot)aandeelhouders – dat verbiedt. Waarom niet de aandeelhouders: er zijn nu twee grootaandeelhouders met ruime meerderheid van stemmen. Zolang deze twee grootaandeelhouders niet aan het bestuur van de onderneming en aan de overige aandeelhouders hebben aangegeven wat voor agenda zij hebben: of dat een gezamenlijke agenda is dan wel een individuele – en van het eerste is de Raad nog niet overtuigd, die informatie heeft hem nog niet bereikt –, zal de Raad deze twee grootaandeelhouders als twee aandeelhouders blijven beschouwen. De Raad voelt zich minstens zo verantwoordelijk voor de kleine als de grote aandeelhouders. Dus, met nadruk: als er rechtens iemand is- de rechter- die meent de Raad erop te moeten wijzen dat hij een verkeerde zienswijze huldigt, zal de Raad zich daaraan conformeren.

De heer **Van Oppen**, klein aandeelhouder, vraagt wat voor effect de betaling van de beëindigingsvergoeding op de huidige aandeelwaarde zal hebben. **De voorzitter** merkt op dat de beëindigingsvergoeding in de Verenigde Staten fiscaal aftrekbaar is en dat het netto-effect per aandeel bij het aantal thans uitstaande aandelen ca. \$1.10 is. **Van Oppen** spreekt zich voor het voorstel van de Raad uit, geeft zijn tevredenheid met en vertrouwen in het management te kennen en spreekt de wens uit dat het wordt gecontinueerd.

De heer **Rienks** vraagt of, als de twee grootaandeelhouders eenmaal wegens een gemeenschappelijk belang met elkaar gaan samenwerken, de continuïteit afloopt, in welk geval de kleine aandeelhouders beter kunnen verkopen, en of aanneming van het voorstel de heer Dane en zijn team tot verminderde prestatie in het belang van de aandeelhouders zal aanzetten. De zekerheid om als management telkens slechts een jaar vooruit te kunnen is problematisch. Na 9 jaar is het van groot belang dat aan de orde komt hoe de relatie tussen DIM Vastgoed en zijn directeur is. **Rienks** stelt dat de kernvraag van vandaag is of de onderneming van de oprichter/ initiatiefnemer of van de aandeelhouders is en zegt dat het voor een aandelenmaatschappij of industriële onderneming wel duidelijk is, maar niet voor een vastgoedonderneming die geheel op het initiatief van de heer Dane is ontstaan. De kleine beleggers hebben i.t.t. de twee grootaandeelhouders meer belang bij continuïteit, omdat zij op basis van vertrouwen in de expertise van de heer Dane zijn ingestapt, na instemming met hetgeen in de prospectus vermeld staat. De heer **Rienks** herhaalt dat het bestuur van DIM Vastgoed gemakkelijker toegankelijk, aanspreekbaar en dichterbij is dan bijvoorbeeld het bestuur van Equity One dat in Amerika zit. Vertrouwen in de heer Dane is de reden dat al deze aandeelhouders besloten hebben mee te doen, en als hij er niet meer is of geen beloning krijgt die hem tot topprestaties aanzet, is het kennelijk beter aan Equity One te verkopen, al is dat in eerste instantie niet gewenst.

(applaus uit de zaal)

De voorzitter antwoordt dat hij het standpunt als verwoord door de heer Rienks goed begrijpt, maar dat de vennootschap van de aandeelhouders en niet van de heer Dane is. De Raad van Commissarissen voelt zich dus hoogst verantwoordelijk voor alle aandeelhouders, groot en klein. Hij herhaalt dat de Raad in een spanningsveld zit. Omwille van de kleine aandeelhouders kan de Raad de grootaandeelhouders slechts aanraden hun aandelen te verkopen of er bij te kopen en een gezamenlijk plan te maken. Zo bereiken de grootaandeelhouders waarschijnlijk sneller hun doel dan via juridische wegen. **De voorzitter** benadrukt dat deze raad en het bestuur hun knopen in juridisch opzicht buitengewoon goed hebben geteld. Een voorbeeld hiervan was het bindend advies. Zolang eendracht tussen de grootaandeelhouders niet is gebleken zit de Raad in een spanningsveld en wacht hij af totdat de grootaandeelhouders via marktwerking hun aandelenbezit vergroten. Tot dat moment is de Raad bevoegd en belast met de continuïteit in het bestuur van DIM Vastgoed.

De heer **Dane** waardeert Rienks' terechte bezorgdheid. Ten eerste bestaat DIM BV niet uit twee mensen die \$12 miljoen verdelen, zoals de pers doet geloven. DIM BV heeft 8 partners en 25 medewerkers die in belangrijke mate afhankelijk zijn van de inkomsten die DIM Vastgoed voor de organisatie genereert. Als het contract beëindigd wordt, en dat zal zeker gebeuren, de vraag is alleen wanneer, dan moet de organisatie en de mensen daarin een toekomst geboden blijven worden. Dat is de reden dat het destijds in de DMO was

opgenomen: een bescherming tegen vijandige overnames. Er zijn er nu twee van geweest: een formeel en een aangekondigd en nu komt dat element in werking. Het bestuur had niet verwacht dat het ooit zou gebeuren, want daar ging het niet vanuit, maar destijds is het uit veiligheidsoverwegingen wel in de overeenkomst ondergebracht. Dane zegt dat DIM BV op dezelfde wijze als in het verleden blijft werken, omdat het haar in principe niet uitmaakt wie aandeelhouder van DIM Vastgoed is. Het bestuur zal zich voor de onderneming blijven inzetten tot het moment dat de aandeelhouders zeggen dat het niet meer hoeft. Hij bedankt voor Rienks' steun en belangstelling.

Rienks meent dat het voor Dane demoraliserend moet zijn, het idee te hebben niet meer het volle vertrouwen van zijn aandeelhouders te genieten en bovendien nog het risico te lopen opgezegd te worden en binnen een jaar 25 man te moeten ontslaan. Rienks vreest dat het afbouwen al is begonnen. **Dane** zegt dat dit toch niet het geval is omdat hij vandaag dezelfde gezichten ziet als jaren achtereen, dat het juist de kleine aandeelhouders zijn die het bestuur motiveren. Vroeger bestonden alle aandeelhouders uit kleine aandeelhouders, en het is wel zo dat meerderheid van stemmen de doorslag geeft, maar vooralsnog draait DIM de organisatie zoals hij gedraaid moet worden. De heer **Koster** merkt op dat ook de grootaandeelhouders niet alleen rechten maar ook verplichtingen hebben, waaronder het rekening houden met de gerechtvaardigde belangen van de minderheid.

Ook als de grootaandeelhouders gaan samenwerken en met een duidelijke agenda komen mogen ze niet alles. Procedures kunnen elke uitkomst hebben, maar in de rechtszaal kan de rechter nog de grens trekken. De Raad heeft dit al eens meegemaakt en heeft er alle vertrouwen in met alle juridische ondersteuning aan zijn kant precies de goede route te lopen. De grootaandeelhouders zullen dat ook moeten doen. Die kunnen dus niet uitsluitend hun eigen belang gaan dienen en moeten wel degelijk rekening houden met de belangen van de minderheid. **De voorzitter** voegt er voor de heer Rienks en de rest van de aandeelhouders aan toe dat als een rechter afdwingt dat er een wisseling in directie plaatsvindt, er dan rekening mee gehouden moet worden dat het hier om een beursvennootschap gaat; er mag dus geen nieuwe directie aantreden die bestaat uit aantoonbare leden van of met een directe binding met de grootaandeelhouders.

Rienks merkt, met bijval uit de zaal, op dat zijn aandelen een mooie aanvulling op zijn pensioen zijn geweest.

Brandse vraagt om beantwoording van Sipzners vraag: hoe een beëindigingsvergoeding van \$12 miljoen met het vooruithalen van de opzegtermijn voor de DMO in het belang van de aandeelhouders kan zijn. **De voorzitter** antwoordt dat het belang van deze vergoeding op zich alleen voor Jan Dane en zijn team is. Dat is ook de reden is dat de Raad van Commissarissen zich in het vroegste stadium al hierover heeft gebogen. De beëindigingsvergoeding is een verkregen recht vanaf jaar één. De fees, de percentages over bijna niks van jaar 1-5,

resulteren in een redelijk maar zeker niet spectaculair bedrag. Dat bedrag is nu dus aanzienlijk in absolute termen, maar de beginjaren waren echt jaren van investeren door de DIM-organisatie zelf. De voorzitter verdedigt de hoogte van de beëindigingsvergoeding niet, maar geeft in de context aan dat het een punt is. Het belang van DIM Vastgoed is dat recht wordt gedaan aan gemaakte afspraken. Het tweede relativerende punt is dat ondernemingen als Equity One hun directie ruimhartig stock options geven, waar hier geen sprake van is. In Amerika, waar vastgoedprojecten veelal in een limited partnership zitten heeft de initiatiefnemer altijd een *carried interest*: van de winst op de verkoop van een project gaat de eerste 15%, eventueel na een *hurdle* van een bepaalde rentevoet, naar de directie. Ook daarvan is hier geen sprake geweest. In die context moet de \$12 miljoen beoordeeld worden. De voorzitter denkt dat ca. \$1.10 netto weliswaar een aanzienlijk bedrag lijkt, maar het niet is, en dat de heer Dane bovendien met zijn team opgesteld staat om dit bedrijf verder te blijven leiden. Daar kan op gerekend worden. Maar nu zijn er andere aandeelhouders en die willen iets anders. De voorzitter deelt Brandse mee dat deze situatie niet door Dane voorzien was en dat de Raad en de directie nogal wat discussies met elkaar hebben gehad. De directie liet de Raad door haar juristen weten dat de overeenkomst onopzegbaar was. De Raad heeft toen met de directie onderhandeld en het resultaat is uiteindelijk het voorstel dat vandaag ter tafel ligt: 'fair & square' naar de aandeelhouders toe. De Raad vindt de \$12 miljoen een volstrekt gerechtvaardigde betaling en hoopt de mening van de aandeelhouders te horen. De \$12 miljoen is tevens contractueel legitiem.

Brandse constateert dat de Raad het dus een *moral obligation* vindt om te betalen. Hij brengt een ander punt onder de aandacht: In 2003 heeft de Raad een bindend advies gevraagd. Opmerkelijk was dat dat gebeurde toen de vennootschap Freeland van Koster in DIM BV participeerde. Brandse meent dat DIM BV dus twee aandeelhouders heeft: Freeland van Koster, en Dane. Brandse las dat de Raad bindend advies heeft gevraagd in het kader van het aantreden van een nieuw bestuurder. Hij vraagt of het bindend advies meer te maken had met de koopprijs die Freeland aan Dane betaalde om in DIM BV te participeren. **De voorzitter** zegt dat de Raad buiten dat laatste punt staat en dat de voorgeschiedenis van het bindend advies een andere was. Toen DIM BV 100% eigendom van Dane was lag de zaak gemakkelijk voor de Raad. Toen Dane besloot 50% van zijn aandelen aan Freeland te verkopen werd het gecompliceerder. De Raad kende Freeland niet, maar maakte kennis en zag dat het een zeer professionele organisatie was. Maar nog voor de vraag over die beëindigingsvergoeding aan de Raad werd gesteld besloot hij dat het hem contractueel niet aanging wie de aandeelhouders waren, maar dat het feitelijk wel zo was. Wat als de twee aandeelhouders in onmin met elkaar raakten? Voor het geval de partners in onmin met elkaar mochten komen, besloot de Raad van Commissarissen op voorhand bindend advies te vragen over de rechtsgeldigheid van de beëindigingsvergoeding. De kosten daarvan waren gedeeltelijk voor DIM BV en gedeeltelijk voor de vennootschap.

Brandse vraagt opnieuw of hij kan constateren dat de commerciële afspraken in het kader van participatie in DIM BV aanleiding waren tot het vragen van het bindend advies, maar **Dane** antwoordt ontkennend. De koopprijs van het belang dat Freeland had gekocht was een jaar voor het bindend advies reeds vastgesteld en betaald. Het bindend advies had daar geen enkele relatie mee.

Brandse vraagt of er een geschil over tussentijdse beëindiging van de DMO was, omdat een bindend advies een geschiloplossing is. **De voorzitter** antwoordt dat het advies een voorzorgsmaatregel was die alleen de verhoudingen tussen de directie onderling behelsde. Wanneer **Brandse** verder om uitleg van de precieze gang van zaken vraagt, is de Raad niet bereid hierop in te gaan. De Raad was van mening dat een *capital outlay* van \$12 miljoen goed onderbouwd en geen onderwerp van discussie mocht kunnen worden. **Brandse** vraagt of de Raad bereid is voordat die \$12 miljoen uitbetaald wordt nogmaals een rechtelijk oordeel te vragen. **De voorzitter** zegt: nee.

Brandse wil weten om welk geschil het bindend advies is gegeven. **Koster** licht de procedure rond het verkrijgen van het bindend advies toe. DIM Vastgoed enerzijds en DIM BV anderzijds hebben een tegengesteld standpunt ingenomen over de vraag of de vergoeding betaald zou moeten worden. Beide standpunten waren heel gemotiveerd en met bijstand van advocaten, aan de zijde van de vennootschap de heer Voûte van Loyens & Loeff en aan de zijde van DIM BV de heer Gerritsen van kantoor Nauta, er werden stukken uitgewisseld, en er vond een mondelinge behandeling plaats waarbij partijen hun standpunten toelichtten. Vervolgens nam professor Vranken de nodige tijd die te overwegen en stelde hij zijn visie op papier. Dit is dus een bindend advies; er was geen geschil, maar het bindend advies kwam tot stand in een procedure die hoewel zonder het etiket arbitrage helemaal vergelijkbaar was met een arbitrageprocedure. **Brandse** vraagt of het bestuur bereid is het bindend advies ter inzage te geven. **De voorzitter** antwoordt dat de Raad indertijd besloten had het bindend advies niet op de website te zetten vanwege de opdracht die professor Vranken daar specifiek voor had gehad; het advies was niet bedoeld voor publieke kennisgeving. Een vraag om inzage in dit bindend advies geldt strikt genomen voor alle aandeelhouders; de vraag moet dus terug naar professor Vranken of hij akkoord zou gaan met het in deze redactie publiceren van het stuk. De voorzitter neemt aan dat het antwoord op Brandses vraag anders zou kunnen zijn; hij neemt voorshands aan dat de klein-aandeelhouders niet de behoefte hebben zo'n enorm lijvig document door te lezen. Als de adviseurs van de grootaandeelhouders een verzoek indienen bij de Raad van Commissarissen of het mogelijk zou zijn een inzage te krijgen in dit stuk ten kantore van de adviseurs, denkt de voorzitter dat daar dan welwillend in geoordeeld zal worden. **Brandse** vraagt of het maandag kan, **de voorzitter** deelt mede dat het onder geheimhoudingsplicht kan en Brandse zegt die toe.

(Vanuit de zaal vragen klein-aandeelhouders of zij het maandag ook te horen krijgen)

De voorzitter stemt in, en vermeldt dat aan het voldoen van het verzoek wat kosten zijn verbonden in verband met de juridisch adviseurs. Degenen die het stuk willen inzien moeten zich voor het verlaten van dit pand bij de registratietafel melden.

De heer **Van Mier**, DIM-aandeelhouder van het eerste uur, stelt dat grootaandeelhouders Equity One en Homburg Invest de onderneming willen overnemen maar niet de prijs betalen. Dus moeten de kleine aandeelhouders een hoger bod op hun aandelen door de grootaandeelhouders afwachten en dan is het voor de kleine aandeelhouders die 8% dividend per jaar kregen afgelopen. Hij vraagt waarom de beschermingsclausule in werking gezet moet worden en waarom de DMO moet worden opgeheven. De grootaandeelhouders zouden dan toch een hogere prijs moeten bieden als ze de onderneming willen kopen. **De voorzitter** antwoordt dat een goede lezing van de DMO leert dat als de DMO zou continueren, de beëindigingsvergoeding jaarlijks hoger zou worden. Het nadeel van continuering volgens het contract is continueren voor perioden van vijf jaar en dat de aandeelhouders dan dus ook voor vijf jaar aan dat contract/die verlenging zouden vastzitten. Een grootaandeelhouder zou dan de vennootschap weer een verplichting doen aangaan van vijf jaar. Opzeggen in het eerste of tweede jaar zou kunnen, maar dan moet er toch voor de volle vijf jaar betaald worden, en dat zou weer niet zorgvuldig zijn. De Raad en de directie hebben toen besloten de overeenkomst aan te passen: de betaling zoals die per 1 april a.s. of eerder zou zijn staat vast, ook qua bedrag, maar daarna is het afgelopen, terecht of niet. Handhaven van jaar tot jaar is ook mogelijk, maar de Raad heeft voor de aandeelhouders bereikt dat het nu voor eens en altijd afgerekend wordt. De voorzitter verzekert het team van Dane en partners voldoende te kennen dat zij gemotiveerd zullen blijven om onder de nieuwe overeenkomst zoals nu voorgesteld jarenlang zo te blijven werken. **Van Mier** bedankt de Raad en het bestuur.

De heer **Zwarte** spreekt zijn vertrouwen in en tevredenheid met het bestuur van de onderneming uit, en zijn goedkeuring naar het handelen van de Raad m.b.t. het bindend advies. Hij heeft een dilemma: hij wenst eigenlijk niet op te zeggen. Met de vorige spreker is hij eens dat de doelstelling van de vennootschap het uitbetalen van 8% rendement per jaar is, en hij heeft gezien het optreden van de grootaandeelhouders wel behoefte aan de beschermingsconstructie. Het is een probleem dat de hoogte van de vergoeding zal stijgen. Zwarte vraagt of er geen andere wegen te vinden zijn dan in het voorstel waarin het nu wordt afgemaakt en de beschermingsconstructie wordt opgeheven. De vergoeding wordt direct uitbetaald, en waarom in cash en niet in aandelen? En hij wil Dane absoluut niet kwijt. **De voorzitter** antwoordt dat de basis van de aandeelhouders in de vennootschap behoorlijk gewijzigd is, en dat rekening gehouden moet worden met het (niet zichtbaar) aanwezig zijn van andere agenda's. In grote lijnen is het einddoel van de grootaandeelhouders de *assets* van de vennootschap tegen een zo voordelig mogelijk bedrag, dus daar moet rekening mee gehouden worden. De Raad heeft getracht de spelregels van de DMO toch meer marktconform

te maken. Bescherming wordt ook geboden door het bestaan van de Stichting Prioriteit. De Raad van Commissarissen en de directie maken samen de Prioriteit uit. Elk bepaalt voor de helft hoe het stemrecht op het prioriteitsaandeel wordt uitgeoefend, onafhankelijk van of de Raad van Commissarissen uitgebreid wordt, dus ook dat geeft wat bescherming in de bepaling van de voordracht: de personen die zullen worden voorgedragen voor ofwel directie ofwel Commissariaat dus wie er in de toekomst de onderneming leidt. Bestuur en Prioriteit wachten één duidelijke agenda van de twee grootaandeelhouders af (het moet er maar een zijn, want met twee agenda's kan niet gewerkt worden: totdat zichtbaar sprake is van een grote meerderheid (vroeger 95%, over minder valt te discussiëren maar dan moet duidelijk zijn hoe de rest van de kleine aandeelhouders ook uitgekocht wordt)) blijft de situatie zoals de Raad die heeft voorgesteld. **Zwarte** is het er mee eens dat de Raad rekening moet houden met mogelijke belangen van de grootaandeelhouders, maar in die zin staat de Raad toch ook voor afweging van de belangen van de vennootschap en niet voor de afweging van de belangen van de grootaandeelhouders. **Zwarte** vraagt of hier in de vergadering bevestigd kan worden dat Equity One onderhands \$25 per aandeel geboden heeft, zoals hij in een van de verweerstukken van De Brauw in het kortgeding gelezen meent te hebben. **Dane** antwoordt dat wat in het verweerschrift staat is dat er op enig moment een hoger bedrag is betaald in transacties op de beurs en ook in transacties bij het verwerven van een belang in de Partex-structuur dan de \$20.50 die in het openbaar bod geboden is. Hij denkt niet dat het \$25 is geweest, maar er is in ieder geval wel meer geboden en betaald dan de \$20.50 in het openbaar bod.

PAUZE

Fruytier vraagt aan **Koster** of het agenderen van zijn eerdere vraag door de rechter bepaald moet worden. Volgens **Koster** bestaat de mogelijkheid dat de rechter bepaalt dat er een vergadering komt. **Fruytier** verzoekt vervolgens het punt formeel op de geplande vergadering van 23 maart aan de orde te stellen. **De voorzitter** geeft te kennen dat de Raad van Commissarissen zojuist tot een antwoord besloten heeft om duidelijkheid te geven: de Raad ziet op dit moment volstrekt geen enkele aanleiding om dat punt op de agenda voor de Ava te zetten. **Fruytier** vraagt of de Raad ook niet aan deze aandeelhoudersvergadering wil vragen of ze het geagendeerd zou willen zien. **De voorzitter** bevestigt dat de Raad dat niet wil. **Fruytier** besluit na afloop van deze vergadering formeel en schriftelijk de vraag aan de vennootschap stellen en neemt aan dan op korte termijn antwoord te krijgen. **Van Rees** verzekert hem dat hij dat krijgt en verzoekt daarbij redelijke tijd voor de Raad om weloverwogen antwoorden te geven: een van de grootaandeelhouders dringt per brief op onmogelijk snelle antwoorden aan.

De heer **Van de Heuvel** meldt ook op de BAVA van vorig jaar in Rotterdam geweest te zijn, en dat i.t.t. wat de Amerikaanse aandeelhouder opmerkte (dat de koers na afloop van de

biedingstermijn wel eens behoorlijk naar beneden zou kunnen gaan) de biedingstermijn allang is afgelopen en de koers gisteren op \$20.60 of \$20.66 stond, dus dat hij in dat opzicht geen gelijk heeft gekregen. Verder heeft hij vragen m.b.t. DIM BV, dat naar hij begrijpt op exclusieve basis voor DIM Vastgoed heeft gewerkt: zijn er afspraken gemaakt over hoe DIM BV in de nieuwe constellatie gaat werken? Is dat ook weer op basis van exclusiviteit of niet? En: dat het dividend steeds op 8% intrinsieke waarde is gebleven is een prestatie. In een contract zijn er rechten en plichten en hij kan nergens iets vinden over wat er van DIM BV wordt verwacht. Is dat naar de toekomst weer zeker 8% op intrinsieke waarde, lager of hoger? Beneden een bepaalde grens volgt een reactie; boven een bepaalde grens kan er ook een reactie zijn als premie omdat het zo goed is gegaan. **De voorzitter** beantwoordt eerst de vraag over de 8%. De 8% is geen contractuele verplichting, maar eerder een inspanningsverplichting en het uitgangspunt volgens het prospectus. De 8% kan echter geen heilig gegeven zijn, omdat zij immers afhankelijk is van marktomstandigheden. DIM Vastgoed komt nu uit een periode waarin sprake is van sterk stijgende prijzen van de *assets* in de Verenigde Staten, dus steeds lagere *cap rates*, en het economische gegeven heeft gewoon in zich dat er ook weer een neergang te verwachten valt van onroerend goed, ook al duurt het wel heel erg lang voordat de situatie zich aandient en dan zou dat dicteren dat die 8% weer eens lager zou kunnen komen te liggen. Tot nu toe is het echter aardig gelukt dat streefcijfer te handhaven en bij de groei van het eigen vermogen (van de intrinsieke waarde) wordt die 8% toch wel een steeds grotere prestatie. Het beleid wordt vooralsnog niet gewijzigd. Over de exclusiviteit merkt hij op dat de exclusiviteit tot vandaag er een is waarvan de aandeelhouders weten dat de Amerikaanse organisatie vrijwel exclusief voor DIM Vastgoed NV werkt. Het is niet zo dat er een verbod is om beheerwerkzaamheden voor andere *asset*-eigenaren te doen, maar dat zal eerder toch uitzondering dan regel zijn. In de nieuwe afspraken die de Raad voorstaat waarvan de kleine letters nog moeten verschijnen zal de situatie identiek zijn, dus: geen wijziging, met de aantekening dat DIM B.V. uiteraard wel de nodige flexibiliteit moet behouden.

Rienks merkt op dat als DIM Vastgoed inderdaad in andere handen zou overgaan, het misschien een goed idee zou zijn als Dane met een alternatief komt voor de 30% kleine aandeelhouders dat ook betaalbaar is: zeg zo'n \$1000.

De voorzitter antwoordt dat er de afgelopen jaren hard aan gewerkt is en dat Rienks eigenlijk een vingerwijzing geeft aan de grootaandeelhouders die toch uit zijn op controle van de vennootschap, dat ze in meneer Rienks geen onwillige aandeelhouder aantreffen om bij een redelijker bod op aandelen daarop in te gaan en met dat geld in andere vastgoedprojecten te investeren die wellicht geleid worden door Jan Dane.

Van de Heuvel constateert dat er nu dus twee grootaandeelhouders zijn die DIM zo goedkoop mogelijk willen kopen en daar de beurs niet voor willen gebruiken. Hij spreekt er de voorkeur

voor uit zijn aandelen te verkopen om daarna met Dane in een nieuwe DIM verder te gaan, zodat hij de oude onderneming terugkrijgt. Voor de situatie nu vreest hij dat juridische geschillen door de twee grootaandeelhouders DIM Vastgoed op kosten jagen (wegens het inhuren van juridisch adviseurs). En dit zou natuurlijk in plaats van dat zij een premie op de aandelen betalen een nadelige invloed kunnen hebben op de prijs van de aandelen. Hij vraagt of de Raad van Commissarissen kan uitleggen in hoeverre de kleine aandeelhouders zich hiertegen kunnen verweren en de grootaandeelhouders verantwoordelijk stellen als dit gebeurt.

De voorzitter raadt hem aan niet onder een bepaalde prijs te verkopen. **Dane** herhaalt dat de verkoper de prijs bepaalt. **Van Heuvel** vreest dat als de beurskoers daalt iemand die hier niet aanwezig is bereid is te verkopen, dat dan Equity One of Homburg misschien met een bod onder de intrinsieke waarde komt en dat de kleine aandeelhouder dan geen andere keus heeft dan verkopen omdat de continuïteit van DIM inmiddels niet meer bestaat. **Van Rees** merkt op dat in dat opzicht Equity One gebonden is aan bepaalde juridische bepalingen die verband houden met het openbare bod, want Equity One heeft op \$20.50 een openbaar bod gedaan en zit nu voor 3 jaar aan die prijs vast.

Van de Heuvel berekent dat de intrinsieke waarde van DIM inmiddels al boven de \$20.50 is uitgekomen, en daar DIM maar eens in de twee jaar zijn onroerend goed extern laat waardereren moet er een heleboel onroerend goed bij zitten dat al lange tijd niet geherwaardeerd is maar inmiddels wel in waarde is gestegen. Hij stelt dat de intrinsieke waarde hoger zou liggen als al het onroerende goed vandaag de dag wel steeds extern gewaardeerd zou worden. **Van Rees** beaamt dat. **Dane** voegt eraan toe dat de onderneming wel intern wordt geherwaardeerd. Dit wordt opgenomen in de intrinsieke waarde en eens in de twee jaar wordt de gebruikte formule door een externe makelaar getoetst of de kapitalisatiefactor correct is t.o.v. de marktomstandigheden. **Van de Heuvel** vraagt of de intrinsieke waarde zoals ze nu gepubliceerd is niet ver verwijderd kan zijn van de werkelijke. **Dane** antwoordt dat er in de afgelopen twee jaren enorme prijsstijgingen in het vastgoed waren die niet in de kapitalisatiefactor zaten zoals bij Carolina Pavilion waar in september vorig jaar een enorme opwaardering optrad o.g.v. die kapitalisatiefactor. Dus het is niet onwaarschijnlijk dat, als de formule nu wordt aangepast op de gehele portefeuille, op de hogere intrinsieke waarde uitgekomen wordt.

De heer **Leenaars** (namens de **VEB**) heeft 3 vragen. Principieel en volgens de statuten is hij het er niet mee eens dat de Raad van Commissarissen het punt van Homburgs adviseur niet wil agenderen; hij vraagt een gemotiveerde reden voor afwijzing van het voorstel.

Ten tweede wil hij van Homburg Invest en Equity One graag weten hoe elk van hen denkt de positie van de minderheidsaandeelhouders te waarborgen. Zijn ze bereid de Raad van Commissarissen volledig onafhankelijk te laten zijn?

En ten derde heeft hij vragen over de nieuwe feestructuur: in de bijlage van het aandeelhoudersbericht staat dat DIM gebruik heeft gemaakt van onafhankelijke partijen: wie waren dat en op basis van welke selectiecriteria heeft de Raad deze partijen de peergroup laten samenstellen? En uit hoeveel ondernemingen bestaat die peergroup?

De voorzitter maakt voor het antwoord op de eerste vraag het voorbehoud dat de Raad van Commissarissen ruimte voor herziening van zijn standpunten houdt, en zegt dat het op dit moment (ook juridisch) vooral de vraag is wat het redelijk belang van het agenderen is. Wie vraagt de Raad het te agenderen? Als het de grootaandeelhouders zijn moeten de Commissarissen onderzoeken wat het redelijk belang is.

Voordat Sipzner antwoordt merkt **de voorzitter** nog op dat de onafhankelijkheid van de Raad nog steeds zeer sterk gewaarborgd is door de Prioriteit.

Sipzner merkt op dat hier twee gescheiden grootaandeelhouders zijn die niet samenwerken, met van tijd tot tijd een gemeenschappelijk belang, maar geen geheime verstandhouding of gezamenlijke heimelijke agenda. Hij verweert zich er tegen dat hij wordt afgeschilderd als iemand die de onderneming of de aanwezigen schade wil berokkenen. De betrokkenheid van Equity One bij DIM Vastgoed NV sinds september/oktober 2005 heeft twee bijzondere uitwerkingen op de onderneming gehad: iets meer dan 70% van de aandeelhouders hebben hun aandelen direct via de Partex-structuur of direct op de open markt aangeboden, en er veel meer voor gekregen dan ze waard waren. En die waarde duurt tot op heden voort. Equity One heeft dus meegewerkt aan de prijsstijging van het aandeel. Als antwoord op Leenaars vraag zegt hij dat Equity One graag 75-95% van de aandelen verwerft en heel zorgvuldig met de minderheidsaandeelhouders zal omgaan. Dat percentage is nog niet bereikt maar Equity One blijft geïnteresseerd in DIM Vastgoed NV en blijft erin investeren, via de beurs of anderszins. Hij zegt dat Equity One een fatsoenlijke, gewetensvolle aandeelhouder zal blijven. “De meesten van u kennen ons niet, maar onze geschiedenis als beursgenoteerde onderneming is in 1988 in de Verenigde Staten begonnen. Toentertijd hadden wij ook een grootaandeelhouder die 70% van de aandelen bezat. De aandeelhouders die vanaf de beursnotering bij ons bleven ontvangen nu meer dan 20% rendement per jaar, een flink rendement uit hun investeringen, en ze hebben sedert onze dagen als minderheidsaandeelhouders het eigendom of het management van Equity One nooit van enige kwaadaardigheid of onfatsoenlijk gedrag beticht, en zelfs vandaag, met een grootaandeelhouder op 40% van de aandelen in onze onderneming, is er nog steeds geen kritiek op ons geweest.

Ik ben het dus niet eens met degenen die onze omvang of bedoelingen kapittelen.”

Wat de Raad van Commissarissen betreft heeft Equity One veel vragen gesteld en vaker om toevoeging van andere leden aan de Raad gevraagd, niet om hem te controleren maar om zijn onafhankelijkheid te waarborgen. Sipzner merkt op dat de partijen achter de tafel een zekere geschiedenis en familiariteit delen, wat begrijpelijk is, maar denkt dat het voor alle

belanghebbenden, oude en nieuwe aandeelhouders, goed zou zijn als er meer perspectieven en overzicht aan de Raad werden toegevoegd. Het gaat om belangrijke beslissingen die van invloed zijn op de toekomstige acties, winstgevendheid, de uitbetalingen en de stijging van dividenden en de *net asset value*. Equity One heeft bezwaar tegen de aftrek van \$12 miljoen van die *net asset value*. Als dat geld betaald moet worden moeten de aandeelhouders het maximale voordeel uit het niet-vernieuwen van dit contract en het beste management verkrijgen. Dat kan alleen verkregen worden na een zeer grondig onderzoek naar alternatieven en bekendmaking aan de aandeelhouders van deze alternatieven. Equity One heeft talloze ideeën en suggesties aan de Raad geopperd en niet een daarvan verlangt bemoeienis van Equity One met het dagelijkse bestuur van de onderneming. Dat zou niet behoorlijk zijn zolang er ook maar een minderheidsaandeelhouder is die het daar niet mee eens is. Equity One wil niets met geweld opleggen: dat is haar stijl noch haar bedoeling.

Leenaars antwoordt dat dit antwoord de VEB niet geruststelt: dat hij niet direct heeft kunnen horen hoe Equity One de onafhankelijkheid van de Raad van Commissarissen denkt te zullen waarborgen. Hij vraagt van Homburg Invest horen hoe die ertegenaan kijkt. **Sipzner** zegt betreffende de onafhankelijkheid van de Raad van Commissarissen dat Equity One achter een Raad van Commissarissen staat wiens enig belang is de aandeelhouders te beschermen zonder onderscheid naar grote of kleine aandeelhouders te maken. Dat belang is voor iedereen op dezelfde wijze meetbaar: een grotere dividend- toename, minimalisatie van de managementkosten en dus een hogere prijs van het aandeel. Op Equity One's website staat een analyse van de prestatie van DIM Vastgoed NV: die is vergeleken bij andere Amerikaanse vastgoedbedrijven niet zo goed. Dat komt door de combinatie van de dagelijkse bestuurskosten en acquisitiefees, en andere geraamde kosten voor te ondernemen actie. Equity One wil vandaag niet aangeven wat de beste beheerstructuur is, maar verzoekt de Raad van Commissarissen met gepast respect het gehele proces te doorlopen om zich daaraan te wijden. Daarom vindt Equity One het wat vroegtijdig om het tegelijkertijd te hebben over beëindiging van het bestaande contract en voortgang van dezelfde mensen in dezelfde structuur.

De voorzitter presenteert een overzicht: de Raad heeft zich ook voorbereid op Sipzners opmerkingen m.b.t. rendementen en fee-structure. Hij heeft een vergelijking laten maken op basis van SEC Information, d.w.z. publiekelijk toegankelijke informatie bij de Security & Exchange Commission in Amerika: een vergelijking van de kosten in percentages bij DIM Vastgoed over 3 jaren en hetzelfde bij Equity One. Op dit overzicht rust geen accountantsverklaring - wel op de cijfers waarvan het afgeleid is- (zie schema overzichtskosten t.o.v. bruto huuropbrengsten). DIM Vastgoed laat over de jaren 2002-2004 13,7 à 14,9% totale kosten t.o.v. de brutohuuropbrengsten zien. Bij Equity One ziet men hogere percentages, maar dan ook hogere bedragen, want men kan natuurlijk bij het

toenemen van de schaal van de operatie verwachten dat die percentages dalen doordat de kosten van de support-organisatie niet rechtlijnig meestijgen. Er is hier zonder meer sprake van een vergelijkbaarheid van cijfers, en daar gaat het de Raad eigenlijk om, wat hij mede namens de heer Dane onderschrijft. DIM Vastgoed NV doet het met een kleine organisatie nadrukkelijk beter dan Equity One, en dan gaat het niet eens over rendementen want dat is eigenlijk onvergelijkbaar, maar het is aan de aandeelhouders later in dit jaar - in maart - een oordeel uit te spreken over de resultaten. Sipzner wilde weten hoe het bestuur van deze onderneming zich zelf opstelt t.a.v. onafhankelijkheid in het Commissariaat, en de ruimte tot het aanbrengen van know-how expertise uit de kring van aandeelhouders. De Raad heeft zich op deze vraag voorbereid en zich erin verdiept: de voorzitter geeft de vergadering ook voor de oordeelsvorming en peiling van vanmiddag mee dat het bestuur en de Raad van Commissarissen in principe openstaan voor een nominatie aan de Prioriteit van een vertegenwoordiger uit de kring van aandeelhouders. De Commissie Tabaksblad en de corporate governance regels spelen daarin een rol, en dat zou betekenen dat de beide grootaandeelhouders slechts een voordracht zouden mogen maken ter versterking van de Raad van Commissarissen. In november is vooraangekondigd om de Raad van Commissarissen per maart aanstaande te versterken. Kandidaat is een vastgoedadviseur die het bestuur van de onderneming al bijna een jaar adviseert, strikt onafhankelijk, met exclusief een vastgoedachtergrond. Deze man zal in het kader van de komende Ava voorgesteld worden en het zou dus tot de mogelijkheden behoren dat Equity One en Homburg tezamen kans zien een nominatie voor te leggen in de vorm van een of meer personen, maar voor de benoeming van een persoon voor te dragen door de Prioriteit en goed te keuren door de aandeelhouders. Dit is de afgelopen dagen intern zo besloten en hiermee wordt aangegeven dat de grootaandeelhouders van dat recht gebruik kunnen maken. Indien ze dat doen zal de Raad zich uitbreiden naar vier leden waarvan er drie volstrekt onafhankelijk zijn. Van verbroedering tussen directie en Commissarissen, zoals Sipzner suggereert, is geen sprake als het om de financiële stukken gaat: de aandeelhouders kunnen uit de resultaten van het voorliggende voorstel zien dat de Raad uitsluitend aan hun belangen heeft gedacht om ook al voor het volgende jaar, wat geen verplichting is, zeker niet voor DIM BV, op lager kostenniveau te gaan werken. Van Rees en Blaauboer beschouwen zichzelf als volstrekt onafhankelijk. De voorzitter vermeldt langere tijd aangebleven te zijn wat eigenlijk afwijkt van de Code Tabaksblad, dus zou hij eigenlijk in maart al zijn vertrek hebben kunnen aankondigen, maar vanwege de “aangenaam warme temperatuur in de kring van aandeelhouders” heeft hij zich de vrijheid veroorloofd nog een jaar in hun midden te blijven. Vanaf maart aanstaande zal een volstrekt duidelijk en transparant rooster van aftreden aan de aandeelhouders voorgelegd worden zodat zij kunnen zien wie er wanneer aan de beurt is om af te treden of herbenoemd te worden. De voorzitter licht zo een tip van de sluier op van de plannen die van de kant van de Raad voor de Raad en alle aandeelhouders liggen.

Fruytier antwoordt aan de VEB dat de intenties van Homburg Invest, ook in zijn voorgaande onroerendgoedzaken in Nederland, altijd waren waarde voor de aandeelhouders te creëren en dat is goed gelukt. Homburg Invest heeft andere cijfers dan Equity One. Voor hem gaat het er niet alleen om dat hij zegt wat hij doet, maar ook hoe. Wat betreft de vraag hoe Homburg Invest de onafhankelijkheid van de Raad van Commissarissen ziet: Fruytier acht de Raad niet onafhankelijk zolang hij niet het genoemde punt wil agenderen, en dat VEB dat kennelijk onderstreept moet de Raad toch aan het denken zetten. Wanneer het management van deze onderneming zou veranderen zou dat zeker leiden tot een bod op de minderheidsaandelen omdat dat waarschijnlijk de enige wijze is om hun belang op voorhand veilig te stellen om te voorkomen dat dat ter discussie zou komen. Als de Raad de conditie aan het gegarandeerde ontslag zou verbinden zou Homburg zeker naar de Raad luisteren. Fruytier dringt er opnieuw aan de aandeelhouders te vragen hoe zij tegen de mogelijkheid van ontslag van de directie aankijken. Daarop vraagt **de voorzitter** aan de vergadering bij handopsteking aan te geven wie er voor het ontslaan van deze directie per 31 maart a.s. of per komende 12 maanden is, waarbij Homburg Invest en Equity One zich desgevraagd van de peiling onthouden.

Uit de zaal komt geen reactie, zodat de uitkomst van de peiling is dat geen aandeelhouder het ontslag van de directie wenst.

(applaus uit de zaal)

De heer **Kleyn**, advocaat uit Amsterdam en vertegenwoordiger voor **Equity One**, herneemt dat de vraag van Fruytier niet het ontslag maar het functioneren van de directie betreft, en dat de Raad de vraagstelling dus verkeerd doet, o.g.v. spanningen die rond deze vergadering zijn opgebouwd. Kleyn heeft de volgende vragen: Op grond waarvan moeten de aandeelhouders weten dat het hier om een informatieve vergadering gaat? **De voorzitter** verwijst naar bladzijde 11 van het bericht, die aangeeft dat het hier om een informatieve vergadering gaat. Kleyn vindt het aandeelhoudersbericht op andere punten onduidelijk. In geval van wijziging van de voorwaarden is goedkeuring van de aandeelhouders nodig (prospectus blz. 19) hetgeen in strijd lijkt te zijn met de transparantie (blz. 7) en dat de besluitvorming omtrent bestaande en gewenste verhoudingen de bevoegdheid is van de Raad van Commissarissen (blz. 11). Daardoor lijkt er tegenstelling te zijn tussen enerzijds het corporate governance besluit en daarna het aandeelhoudersbericht t.o.v. de prospectus.

Een tweede onduidelijkheid volgens Kleyn is dat uit blz. 11 en 12 van het aandeelhoudersbericht niet geheel duidelijk is of de AFM wel of geen goedkeuring heeft gegeven en wat zijn positie is ("wordt vastgesteld"). Kleyn concludeert dat op een aantal punten inclusief de wijze waarop de informatieve vergadering aangekondigd werd en ook de wijze waarop dat in de agenda als zodanig vermeld staat tot enige verwarring aanleiding wordt gegeven. Ook Kleyn vraagt wat destijds de overwegingen van de Raad van

Commissarissen zijn geweest om het bindend advies niet op dat moment naar buiten te brengen. Uit eerdere opmerkingen van o.a. Dane begrijpt Kleyn dat van de DMO in aanvulling op de door de Raad aangegeven bescherming d.m.v. de Prioriteit zelfs een zeker beschermingseffect moet uitgaan. Kleyn vraagt dat als dat zo wezenlijk en zelfs van invloed op de koers was, waarom het bindend advies destijds niet naar buiten gebracht is.

Roelvink: Opzegging van de DMO en betaling van de beëindigingsvergoeding behoeft naar het zich laat aanzien niet de goedkeuring van de AFM; de gewijzigde voorwaarden waaronder een nieuwe DMO worden aangegaan waarschijnlijk wel. In het aandeelhoudersbericht is inderdaad het woord “dat” gezet, dat had “of” moeten zijn en daarin is Roelvink het met Kleyn eens, maar op de volgende bladzijde staat helder en duidelijk dat de autoriteit AFM hierin nog een rol heeft. Verwacht wordt echter niet dat dat een heel substantiële rol zal zijn, want in de opzegging van de DMO is voor de AFM als gezegd geen rol weggelegd. Wat de prospectus betreft: het gaat hier om de opzegging van de DMO, wat ook uitdrukkelijk het verzoek van de grootaandeelhouders is geweest: de DMO moest worden opgezegd vanwege de condities. En opzegging is geen wijziging van de voorwaarden. **Kleyn** antwoordt daarop dat het aangaan van een nieuwe DMO wel een wijziging van de voorwaarden betekent, en dat dat teruggrijpt op de combinatie van de opzegging en het aangaan van de nieuwe voor peiling. Ook Kleyn bepleit scheiding van de twee punten zodat de aandeelhouders zich daar afzonderlijk over kunnen uitspreken.

De voorzitter beantwoordt de vraag betreffende het niet naar buiten brengen van het bindend advies. Als een vennootschap overgaat tot publicatie van zaken, en zeker dit punt, kan daarmee wellicht de volstrekt verkeerde indruk gewekt worden dat de directie en de Raad van Commissarissen in onmin verkeren. Daar hadden volstrekt verkeerde conclusies aan verbonden kunnen worden. Het was het besluit van de Raad van Commissarissen om het bindend advies tot vandaag niet naar buiten te brengen. De voorzitter merkt verder op dat de Raad wil vermijden dat het hier een rechtszaal wordt. De Raad heeft zijn juridische knopen goed geteld. Juridisch kan deze zaak snel voor de rechter gebracht worden en dan komt er duidelijkheid, maar dat drijft waarschijnlijk wel de beurskoers omlaag.

Fruytier zegt dat als de Raad de toezegging doet dat het punt voor 31 maart geagendeerd wordt de zaak niet voor de rechter hoeft te komen, en dat de Raad voor hem de schijn wekt zijn eigen onafhankelijkheid ter discussie te stellen door het punt niet te willen agenderen. De Raad hoeft niet naar de rechter en de kosten kunnen bespaard worden als het punt geagendeerd wordt: dit verzoek wordt nog eens gedaan, het werd gisteren al gedaan, vandaag nogmaals in deze vergadering gedaan en toegelicht en maandag wordt het opnieuw gedaan.

De voorzitter antwoordt dat de Raad Fruytier dan vraagt schriftelijk te motiveren wat het redelijk belang van zijn verzoek is, en hoe de redelijkheid van dat belang toetsbaar is. De Raad zal zich er eerst zelf over buigen en als hij meent daarover geadviseerd te moeten worden zal dat zeker gebeuren.

Brandse vraagt of het bindend advies uiterlijk maandag of dinsdag ingezien kan worden. **De voorzitter** antwoordt ontkennend. **Koster** legt uit dat aan de inzage een heel proces voorafgaat. Het bindend advies is niet met het oog op deze vraag opgesteld. Daar gaat een zorgvuldige procedure aan vooraf in die zin dat de Raad en bestuur zich ervan moeten vergewissen wat de mening daarover van de bindend adviseur is. Vervolgens zal op dit punt overleg met AFM moeten plaatsvinden, want het is maar helemaal de vraag of het – zij het op basis van vertrouwelijkheid- aan een of enkele aandeelhouders kan worden gedaan. Misschien wordt het resultaat na het nemen van de eerste drempels dat het geheel op de website komt te staan, zodat het voor iedereen ter inzage komt te liggen. De Raad en het bestuur zullen zo snel en zorgvuldig mogelijk te werk gaan. **De voorzitter** verduidelijkt dat eerst goedkeuring van de opsteller verkregen moet worden voor externe lezing van zijn stuk, want oorspronkelijk was niet de opdracht gegeven die als zodanig te redigeren. Na verkregen toestemming van professor Vranken zal de Raad AFM volledigheidshalve vragen of zij akkoord kan gaan met een beperkte lezing. **Brandse** vraagt of Raad en bestuur zich kunnen voorstellen dat de aandeelhouders er vragen naar stellen als het zo gevoelig ligt. **De voorzitter** en **Koster** antwoorden ontkennend: zij moeten Vranken eerst vragen het stuk te redigeren en dan zou hij het mogelijk op de website zetten. **Brandse** vraagt of Vranken opschrijft wat de Raad en het bestuur willen. **De voorzitter** legt de verantwoordelijkheid voor die opmerking bij Brandse en deelt mee dat de oorspronkelijke versie zoals bekend altijd ter toetsing bij de rechter ligt. **Van Rees** merkt op dat Vranken voormalig advocaat-generaal bij de Hoge Raad is en dat het hier naast een juridische kwestie een zaak van goede manieren is hem eerst toestemming te vragen een stuk wat hij in vertrouwen heeft opgesteld aan nieuwe partijen ter inzage te geven. **Brandse** verweert zich en zegt namens zijn cliënt de zaken zo netjes mogelijk voor te stellen en daar dan ook heel gewone vragen over te stellen. Hij respecteert de opsteller van het advies en het is niet zo dat hij zijn integriteit in twijfel wil trekken, maar hij weet dat iemand met een dergelijke integriteit vooraf kan overzien waar hij aan begint. Brandse ziet niet in waarom Vranken toestemming zou onthouden en vindt de weigering door de Raad verdacht.

De voorzitter zegt nogmaals dat het een kwestie van beleefdheid is om op dat punt goedkeuring aan de auteur te vragen. **Brandse** antwoordt dat de Raad al heel lang weet dat Equity One die inzage wil hebben en dus die goedkeuring al heel lang geleden had kunnen vragen. Hij vraagt of daar nu aan begonnen wordt of dat het eerder overwogen was. **De voorzitter** antwoordt dat de Raad eraan begint. **Brandse** vraagt wanneer het klaar is.

(gelach uit de zaal)

De voorzitter zegt toe dat de Raad zijn best doet die goedkeuring zo snel mogelijk te verkrijgen.

Brandse heeft nog een andere vraag. DIM Vastgoed NV heeft over het afgelopen jaar een rendement van ruim 40% gemaakt: een prestatie om trots op te zijn. Een frappant onderdeel van het rendement is echter het indirect rendement dat samenhangt met de herwaardering. De directie heeft net gezegd dat interne herwaarderingen in feite vanachter het bureau gemaakt worden en dat eens in de twee jaar een externe herwaardering plaatsvindt. Brandse vraagt of de substantiële herwaarderingen die medio de recente zomer en in de herfst hebben plaatsgevonden Raad en bestuur verrast hebben, of dat zij al wisten dat er zo'n substantiële herwaardering uit kon komen? **De voorzitter** zegt dat dit een typische vraag is die voorbehouden blijft aan de algemene vergadering van aandeelhouders waarop het jaarverslag gepresenteerd wordt.

Brandse vraagt waarom in deze informatieve vergadering de combinatie behandeld wordt, aangezien het belangrijk is dat de aandeelhouders over elk onderdeel informatie krijgen. Op een aantal punten constateert hij dat de informatie die hij voor een afgewogen beslissing nodig heeft niet gegeven wordt. Hij vraagt om commentaar.

De voorzitter maakt de uitzondering op de regel, waarschuwend dat Dane op dit punt geen koersgevoelige informatie kan geven. Hij vraagt Dane deze vraag zo goed mogelijk te beantwoorden onder het proviso dat dit dan ook de laatste vraag is die aangaande de jaarrekening besproken zal worden. Van Rees had al gezegd dat dit in het derde kwartaalbericht was toegelicht (Van Rees beaamt dit). **Dane** zegt niet volstrekt verrast te zijn geweest. **Brandse** vraagt of als maandelijks de intrinsieke waarde wordt gepubliceerd, Dane geen rekening moet houden met redelijke verwachtingen omtrent waardeontwikkelingen. **De voorzitter** sluit dat volstrekt als heel subjectief uit, omdat de interne herwaardering volgens een *golden rule* met een harde onbeïnvloedbare systematiek plaatsvindt. **Dane** merkt alleen op dat onderdeel van de jaarcontrole van DIM Vastgoed door de externe accountant ook het waarderingsmodel is met alle elementen van een waardering. Verder gaat Dane er volstrekt niet op in. **De voorzitter** herhaalt dat er geen enkele ruimte voor subjectiviteit is. En de interne waardering wordt eens in de twee jaar gecheckt met externe herwaardering.

Brandse merkt nog op dat hij op blz. 11 nergens kan vinden dat het hier om een informatieve vergadering gaat. **Koster** legt uit dat een vergadering zonder besluit een informatieve en geen besluitvormende vergadering is. In de Ava wordt bijvoorbeeld een besluit genomen over de vaststelling van de jaarrekening, dat is een besluitvormende en dus niet informatieve vergadering. Het kan overigens wel zijn dat in zo'n vergadering over andere onderwerpen dan de jaarrekening informatie wordt uitgewisseld. Op blz. 11 staat aangegeven dat hier geen besluit wordt genomen en waarom dat is, en in deze vergadering wordt informatie uitgewisseld, en een vergadering waarin informatie uitgewisseld wordt, meningen gegeven en discussies gevoerd- dat is dus een informatieve en geen besluitvormende vergadering.

Brandse vraagt waarom er dan "stemming" bij agendapunt 3 staat. **Koster** antwoordt dat het

is omdat de Raad van Commissarissen, zoals in de inleiding door Blaauboer gezegd, de aandeelhouders wil peilen over de vraag die is voorgelegd. **Brandse** bedankt.

Leenaars zegt dat de **VEB** principieel van mening is dat de vergadering van aandeelhouders moet kunnen besluiten of de directie moet worden ontslagen of benoemd. Maar mocht die situatie zich voordoen, dan is het natuurlijk wel van belang dat de continuïteit van de onderneming gewaarborgd moet blijven en dan moet er wel een goed alternatief op tafel liggen waarin duidelijk de prestatiedoelstellingen staan van de eventuele nieuwe directie die denkt dat beter te kunnen, en niet zomaar het even afstemmen van een directie. De VEB wil hiermee duidelijk laten weten dat zij niet zomaar steun aan zaken verleent.

(Verzoek van een aandeelhouder om de peiling snel te laten plaatsvinden omdat hij naar huis wil.)

Fruytier antwoordt de VEB dat als de Commissarissen hadden toegezegd het punt op de vergadering te agenderen, de vraag over de status quo uiteraard op tafel komt. Op deze manier is overleg wat lastig. Dus, als de Raad het punt agendeert kan de VEB het voorstel over alternatieven ook in het voorstel teruglezen. **De voorzitter** zegt Fruytier daaraan te houden en vraagt of de Raad zijn motivering van het redelijk belang en daarbij dus zijn suggesties krijgt. **Fruytier** antwoordt bevestigend.

Sipzner respecteert het informatieve karakter van deze vergadering, maar vraagt toch zo eerlijk mogelijk of de Raad het goedvindt het voorstel op te splitsen en de aandeelhouders op elk onderdeel te laten stemmen, zodat er een beter beeld ontstaat van wat hier leeft.

(applaus)

In eerste instantie wordt besloten hierop in te gaan, maar stemming over de afzonderlijke punten levert zoveel verwarring op dat het oorspronkelijke voorstel in stemming wordt gebracht. **Fruytier** legt de stemverklaring van Homburg Invest af: tegen, zolang de aandeelhouders niet mogen stemmen. Op zich wenst Homburg de beëindiging van de managementovereenkomst maar die moet langs de aandeelhouders lopen (“de koninklijke weg”); als die daar niet toe besluiten loopt de zaak anders. **Brandse** legt de stemverklaring van Equity One af: tegen. In geval van splitsing zou Equity One voor de opzegging van de DMO o.g.v. de huidige contractstekst stemmen en tegen het aangaan van een nieuwe DMO, en het voorstel van de Raad houdt een wijziging van de voorwaarden in, zodat Equity One tegen moet stemmen. **Fruytier** wil de ruimte houden dat in een komende aandeelhoudersvergadering anders gestemd wordt dan de vandaag genoemde mogelijkheden. Homburg heeft een te klein belang om de stemming naar eigen wens te laten verlopen, en wil en zal dat ook niet proberen. Hij kiest voor het verloop via de aandeelhoudersvergadering. **Brandse** wil benadrukken dat hier twee verschillende grootaandeelhouders met twee visies op dit punt zijn: Equity One laat alleen weten dat ze ervoor is de huidige DMO onder de huidige

condities op te zeggen en laat zich niet over iets anders uit. **De voorzitter** stelt aldus dat zich hier precies de situatie voordoet (verschil van mening tussen de twee grootaandeelhouders) waardoor de Raad van Commissarissen in het leven is geroepen en de beslissingsbevoegdheid om in het belang van kleine en grote aandeelhouders op te treden heeft verkregen.

3c. Stemming

Tegen: Fruytier namens Homburg Investment, Veenendaal, Ham, Rienks, Van Ravensberge, Mouthaan, Huizing, Westhof, Klaassen, Geers, Huyskens, Brandse en Equity One, Zwarte, Huisman en Bruinwolde.
Onthouding: Boorstein, Van der Bos, Weimer, Van Wijk, Van Tiel 2x en Kwakkelaar.
Voor: de overige aanwezigen.

Rienks legt een stemverklaring af. Hij stemt tegen niet omdat hij het eens is met Equity One en Homburg, maar omdat hij continuïteit wenst (*bijval van anderen*).

4. Rondvraag

Geen.

5. Sluiting

Niets meer aan de orde zijnde sluit de voorzitter de vergadering nadat hij alle aanwezigen heeft bedankt voor hun bijdrage. De volgende vergadering (de AVA) is op 23 maart.